

er jo ikke særdig endnu, og jeg haaber, at denne Paragraph vil falde bort.

Da Ingen ellers ønskede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

Forslag af Udvalget til § 36:

Principaliter:

§ 2. 3 sættes Punktum efter Ordene „bortfalder fremtidig“ og den øvrige Deel af Paragraphen udgaaer.

vedtoges ved Navneopraab, da der ved den paa sædvanlig Maade foretagne Afstemning kun afgaves 21 Stemmer for og ingen imod, som nedenstaaende Liste udbiiser, eenstemmigt med 31 Stemmer.

Ja.

Boesen; Drejer; Milling; Moltke-Svitsfeldt; Moslin; Nielsen, F.; Petersen; Pedersen; Poulsen; Rosenørn; Steel; v. Støcken; Tang; Hjerring; Broddorff; Bruun, M. P.; Clausen; Dahlerup; Faurschou; Foged; Frandsen; Hansen, C.; Hansen, N.; Hansen, P.; Jessen; Johansen; Larsen; Lehmann; Lüders; Lüttichau; Madvig.

Fraværende.

Jacobæus; Jørgensen, C.; Nielsen, D.; Nørgaard; Ploug; Simonh; Strøm; Thalbiker; Westely; Andrae; Beck; Berthelsen; Borgen; Brasch; Brock; Carlsen; Christensen; Frølund; Jørgensen, F.; Kirk.

Forslag af Udvalget:

Subsidiariter:

At i §. 6 Ordene „saavidt skee kan“ forandres til „saavidt det kan skee“.

bortfaldt som Følge af den foregaaende Afstemning.

Sagen i sin Heelhed, fattes derpaa under Forhandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg kan for Kirkerens

Bedkommende ikke lægge nogen stor Vægt paa, om Loven vedtages eller ikke. Jeg skulde snarere være tilbøielig til med Hensyn til Kirkerens Vedligeholdelse at antage, at det vil fremme den Vedligeholdelse, man ønsker, at Loven ikke bliver vedtagen efter de Afstemninger, der have fundet Sted. Jeg nægter imidlertid ikke, at der i Loven er flere Bestemmelser, som jeg sætter Priis paa, f. Ex. den mere kraftige Fremgangsmaade mod de Kirkeiere, der ikke vilde respectere Synet, hvorved det tidligere lange Ophold bortfalder. Ogsaa Bestemmelsen om, at Stiftsgrændsen falder bort med Hensyn til Kirkerens Vedligeholdelse sætter jeg Priis paa. Naar jeg saaledes veier det ene op imod det andet, er der dog een Betragtning, der for mig er afgjørende. Det er, at det utvivlsomt forholder sig rigtigt, som her er blevet bemærket, at denne Lov er bleven opfattet saaledes af Kirkeierne, som om den havde en skadelig Betydning for deres Eiendomme. Denne Opfattelse af Loven har gjort, at man har troet, at Gjennemførelsen af disse Bestemmelser i betydelig Grad vilde forringe deres Eiendomme. Det er ikke Tilfældet. Jeg troer, at Forringelsen ikke vilde have været en Følge af Loven, hvis den var bleven gennemført med alle sine Bestemmelser, og blandt disse Bestemmelser var den om Kirkefonden ikke uvigtig, som raadende Bod paa de Tilfælde, hvor Byrden kunde falde for tungt. Den Mening troer jeg var udbredt, og hvis man lod Loven falde, vilde der staae tilbage en Formening om, at Regjeringen vilde forsøge paa ved den første den bedste Leilighed at gennemføre lignende Bestemmelser. Jeg maa ogsaa ønske, da Spørgsmaalet engang er reist, at det da bringes tilende af Hensyn til Kirkeierne, og dette er for mig det væsentligste Bestemmende til ikke bestemt at tilraade det høje Landsting at stemme imod Lovforslagets endelige Vedtagelse. Jeg troer nu ogsaa, at det vil snart fremgaae af min Stilling til Lovens Bestemmelser, at det er væsentligt ved deres Indskyldelse, der have haft Kirkeierernes Interesse for Øie, at Bestemmelser i Loven med Hensyn til mangfoldige Enkeltheder ere blevne opretholdte, og at man i det Hele maa sige, at Kirke-